

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Dariusz Zawistowski

SSA Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi M. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 czerwca 2008 r. sygn. akt II Ca (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 grudnia 2010 r.,
zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 czerwca 2010 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) **oddala zażalenie,**
- 2) **przyznaje adwokatowi A. S. od Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w K. wynagrodzenie w kwocie 450 złotych podwyższone o stawkę podatku VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2010 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę powódki M. W. o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku tego sądu z dnia 17 czerwca 2008 r. Podstawą tego rozstrzygnięcia było sporządzenie skargi osobiście przez powódkę, z naruszeniem obowiązku zastępowania strony przez adwokata lub radcę prawnego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym oraz czynnościach podejmowanych w związku z tym postępowaniem przed sądem niższej instancji. Jak

stwierdził Sąd Okręgowy, wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, jaki powódka złożyła równocześnie z wnoszoną skargą nie miał znaczenia dla oceny prawidłowości wniesienia skargi, a brak w tym zakresie był nieusuwalny i prowadził do jej odrzucenia.

W zażaleniu z dnia 20 września 2010 r. powódka zarzuciła temu postanowieniu naruszenie art. 87¹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 k.p.c. przez pominięcie faktu, że pismo zatytułowane jako „skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku” powinno zostać rozpoznane w pierwszej kolejności w zakresie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, a dopiero następnie w odniesieniu do samej skargi. Powódka wskazała także, iż zaskarżone postanowienie zostało doręczone bezpośrednio pełnomocnikowi ustanowionemu dla niej z urzędu, co wskazywałoby, że Sąd Okręgowy potraktował jej pismo przede wszystkim jako wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Na tej podstawie powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Stosownie do art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym strona musi być zastępowana przez adwokata lub radcę prawnego. Skarżąca nie dopełniła tego obowiązku, wnosząc samodzielnie skargę do Sądu Okręgowego, co na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. prowadziło do jej odrzucenia jako niedopuszczalnej.

Dla sprawy bez znaczenia pozostaje fakt połączenia przez skarżącą w jednym piśmie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie pełnomocnika z urzędu „do czynności wniesienia i skonkretyzowania profesjonalnego skargi” ze skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, brak jest podstaw do uznania, by wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu sanował brak pisma procesowego w zakresie zdolności postulacyjnej strony (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: dnia 23 maja 2001 r., V CZ 52/01, niepubl. oraz z dnia 16 czerwca 2004 r., I CZ 55/04, niepubl.). Skarga wniesiona samodzielnie przez powódkę była, więc dotknięta nieusuwalnym brakiem, uniemożliwiającym jej merytoryczne rozpoznanie. Nie zamyka to drogi do rozpoznania dodatkowych wniosków zawartych w tym samym piśmie procesowym, jednak rozstrzygnięcie w tym zakresie nie ma wpływu na dopuszczalność skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzeczono jak na wstępie. O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej rozstrzygnięto zgodnie z § 6 pkt 3, § 13 ust 2 pkt 2 w zw. z § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).